

אחידות הסגנון

קניתי אחת מאיגרות־האוויר החדשות של דואר ישראל, וככל חידוש המתחדש במדינתנו בדקתיה לכל פרטיה מתוך חיבה ושמחה. החיבה עדיין קיימת, אבל השמחה נפגמה במקצת, כשקראתי את המודפס מעברה השני של האיגרת: „כי יושם משהו בפנים האיגרת — תשולח זו בדואר הרגיל“.

ראיתי ונזכרתי אמרתו של אחד מחכמי אומות העולם: „תרבות היא אחידות הסגנון בכל צורות החיים“. — המשפט הנ"ל, פרי עטו של פקיד הדואר, אינו מצטיין, לדעתי, באחידות הסגנון, שהיא סימן מובהק לתרבות הלשון.

„כי יושם“ — סגנון מקראי נאה! אמנם אני סבור, שבהודעה משרדית של הדואר אין מקום לסגנון זה, אלא היה צריך לומר: „אם יושם...“, שהרי גם זאת עברית טובה והיא המובנת אף למי שאינו מצוי אצל המקורות. אבל לא אבוא בריב עם מחבר השורה הנ"ל על שהוא מעדיף את סגנון המקרא. אדרבא, טענתי היא, שהוא אינו מתמיד באהבתו ללשון התנ"ך ובוגד בה כבר במלה השלישית במשפטו¹.)
אחרי המלים „כי יושם“, שהן סגנון מקראי מובהק, באה

(1) אילו רצה המליץ מן הדואר להמשיך במליצתו המקראית, היה

לו לכתוב: „דבר כי יושם באיגרת, ונשלחה בדרך כל הארץ“ או: „והיה

כי יושם דבר באיגרת, הישלח תישלח באורח כל הארץ“. — מ"מ.

מלת „משהו“ השייכת ללשון התלמוד וללשון ימינו. כל ידיעותיו של הכותב הן עושר השמור לבעליו לרעתו, כי הן מקלקלות את שורת סגנונו. הוא יודע את המלים ואינו יודע את השימוש והמקום הראויים להן. אמנם העברית החדשה היא תערובת של סגנונות שונים בני תקופות רבות, אך מי שפותח ומהדר את לשונו בצורה מקראית, שאינה מקובלת בימינו, חייב להמשיך באותו הסגנון, — שאם לא כן, הוא נמשל למי שלובש סמוקינג יחד עם מכנסי־חקי. קשה להתווכח על כגון זה, ומי שאינו מרגיש בדבר, קשה להביא לפניו הוכחות משכנעות. הרי כל הערכה של תרבות ויפוי תלויה בעיקר בטעם־היופי ובהרגשת־התרבות של המעריך.

„בפנים האיגרת“ — זהו לא סגנון מקראי ולא סגנון תלמודי, אלא פשוט סגנון לשון הדבור של ילדינו. כלום מצא בעל הסגנונות הרבים שימוש „בפנים“ כמלת־יחס במקורות לשוננו או אצל טובי סופרינו? בעברית טובה של כל הדורות וגם של ימינו אומרים „באיגרת“ או „בתוך האיגרת“.

„תשולח זו . . .“ — מלת „זו“ למה לנו? גם בלעדיה היינו מבינים את כוונת הכותב, וכל מלה מיותרת היא פגם בסגנון. וחושד אני במלה זו, שהיא התגנבה כאן בהשפעת אחת הלועזיות.

אני מציע ניסוח פשוט זה: „אם יושם משהו (או: דבר) בתוך האיגרת, תישלח¹⁾ בדואר רגיל“.

(1) „תישלח“ (= תִּשְׁלַח) בנפעל במקום „תשולח“ (= תִּשְׁלַח)

בפעל - מ"מ.